

Ulempe, der kunde flyde af den omtalte Ordning; den er i det Mindste den eneste, jeg har været istand til at opdage, og jeg har dog tænkt meget over disse Forhold. Naar man vil dømme om Forholds Bessaffenhed, maa man afseie, om ikke en enkelt lille Ulempe, som muligviis kan opstaae, opveies af alle de Goder, Forholdet kaster af sig. Naar man en enkelt Gang skulde komme til at underkastes denne lyffelige Ulykke, er det en Trøst, at i mange Tilfælde derved virkelige Ulykker ere blevne undgaaede. Iøvrigt troer jeg ikke, at man skal lægge altfor megen Vægt paa Ansvarret. Jeg misliender ikke, at det for enhver Repræsentation er naturligt, at den vil have saameget som muligt lagt ind under Ansvarret, som directe af den kan paaberaabes og kan erexveres. Dette er ganske naturligt; men her er det Ansvar, der kastes over paa en anden Mand's Skulder, ikke et Ansvar med Hensyn til Anvendelsen af Beløbet, men ikkun for en tro Opbevaring af Beløbet. Hvor stor Mistillid man iøvrigt kan have til den sælles Finantsbestyrelse, maa man dog troe, at den ikke selv vil tilintetgjøre Pengene; der bliver ikke for den nogen Bemyndigelse til at bruge dem; de ligge ganske roligt hen og kunne ikke anvendes, førend der fra den lovgivende Magt udgaaer en Bestemmelse derom. Den ærede Rigsdagsmand troede i Forbindelse dermed at burde sige, at der dog ikke var Noget, der havde paastaet, at den Ministeransvarlighed, der er indeholdt i Fællesforfatningen, er ligesaa god som den, der gaaer lyslevende omkring ligeoverfor Rigsdagen. Denne Paastand ønsker jeg dog at gjøre. Jeg er Medlem af begge Forsamlinger og har altsaa en levende Interesse for denne Sag baade som Rigsdagsmand og som Medlem af Rigsraadet; og jeg troer, at det vil findes naturligt, naar jeg

tillader mig at gjøre den Paastand, at den Ansvarlighed, som jeg er overbevist om vil vise sig at være tilstede ligeoverfor Rigsraadet i Henhold til Bestemmelserne i Fællesforfatningen af 2den October 1855 med Hensyn til alle finantsstille Forhold, nok skal kunne staae sig imod den, der gjælder overfor Kongerigets Lovgivning.

Formanden: Jeg veed ikke, om ellers Noget ønsker Ordet?

Beskyt: Ja! jeg ønskede nok at tilføie et Par Bemærkninger.

Bloch: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg skal da udsætte Mødet til imorgen og standse Forhandlingerne for idag. Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde, som er imorgen Kl. 2; den vil være:

1) Fortsættelse af 3die Behandling af:

„Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1857 til 31te Marti 1858.“

2) Første Behandling af:

„Forflag til Lov, angaaende Berettigelsen til at udføre Arbejder, vedkommende Kjøbenhavn's Vand- og Gasværker.“

Mødet hævet Kl. 5^{1/2}.